

Karen Marie Petersen, skeiðleiðari og Karin Kass, leiðari á Føroya Blindastovni saman við teimum, ið vóru á skeiðnum fyri blind og sjónveik frá mánadegnum til mikudagin

Mynd: Kalmar Lindenskov

Karen Marie Petersen havt skeið við blindum og sjónveikum

– Fólk hava dugað væl at sagt hvat tey vilja

Frá mánadegnum til mikudagin vóru 18 blindir og sjónveikir føroyingar á skeiði hjá dananum Karen Marie Petersen, har tey arbeiddu í einum framtíðarverkstaði og fingu sett orð á mong av teirra nýskjum um, hvussu umstøður teirra kunnu gerast betri

Karen Marie Petersen er 46 ára gomul og fødd blind.

Kortini hevur hon klárað seg væl, og er hon útbúgvin sum sosialráðgevi. Men tað er tó ikki bert við blindum og sjónveikum, at hon hevur arbeitt, tí hon hevur eisini verið kommunalur sosialráðgevi, har hon arbeiddi á

jønum fœti við tey, ið eiga sjónina.

– Tað gekk væl, men eg hevði hug at royna nakað annað, og tí havi eg síðstu trý árin arbeitt á Dansk Blindeforbunds Kursus- og Feriecenter í Fredericia, greiðir Karen Marie Petersen frá.

– Hetta arbeiddi hevur mest umfatað skeið og undirvísing, og tað er eisini fyrri at hava skeið, at eg eri kom-in til Føroya.

Skeiðið, ið Karen Marie Petersen hevur havt leiðsluna av, byrjaði mánadagin og var liðugt seinnapartin mikudagin.

Talan er um sokallaðan framtíðarverkstað, har til-samans 18 blindir og sjónveikir føroyingar hava sitið í einum stórum rundingi í einum av stóru hølunum á Blindastovni Føroya fyrri at tosa um, hvat húsíð kann verða brúkt til og hvussu umstøður teirra yvirhøvur kunnu gerast betri.

– Hetta hava verið nakrir gevandi dagar fyrri meg, tí hóast fólkin á skeiðnum í mangar mátar vóru so ymisk, hava tey dugað væl at sett orð á, hvat tey vilja, og eisini hava tey verið ófør at tikið avgerðir um, hvussu tey kunnu koma víðari við tí, vit hava arbeitt við á hesum skeiðnum, sigur Karen Marie Petersen.

Dugdu at seta orð á

– Hesar triggjar dagarnar eru nógv konkret komið fram um, hvussu nógvir trupulleikar kunnu loysast, og eg haldi at vit hava fingið nógv burtúr.

Hon hevur ongantíð verið í Føroyum fyrr, so hon var rættiliga spent framman-undan, hvussu tað mundi fara at verða.

– Tað er nevniliga so, at rættiliga stórir munur er á at vera blindur og sjónveikur í Føroyum og so at vera tað í Danmark, sigur Karen Marie.

– Størsti munurin er, at nógv færri blind og sjónveik eru í Føroyum, og tí eru tey eisini meira einsamall, enn í Danmark.

Hon visir á, at meðan blind og sjónveik í Danmark hava góðar møguleik-

ar at vera meira saman við hvørjum øðrum, eru møguleikarnir ikki teir somu her í Føroyum.

– Tá tú ert einsamallur, hevur tú ikki altíð nakran, tú kanst tosa við, sum er í somu støðu sum tú, og tað er kanska serliga úti á bygd, at hetta ger seg galdandi, tí har kann ein blindur ella sjónveikur vera tann einasti á plássinum, sum eru í hesi støðu, sigur hon.

Fyrr hevur tað eisini verið so, at blind og sjónveik eru send til Danmark, men á hesum øki eru nú nógv betri møguleikar í Føroyum, tí tey eitt nú hava møguleika at ganga í skúla her. Og meðan tey áður hava verið noydd at verið langt burturi frá foreldrum og familju, eru hesar umstøður munandi betri í dag. Sjálv hevur Karen Marie Petersen kent fleiri føroyingar, ið hon hevur gingið í skúla saman við niðri, og eisini sum lesandi og í arbeiði sínum hevur hon hitt nógvir føroyingar.

– Tað er jú eisini soleiðis, at nógvir føroyingar eru í Danmark, sigur hon.

Tey, ið vóru við á skeiðnum hjá Karen Marie Petersen, tóktust eisini vera stak væl nøgd við tað, tey hava fingið burtúr hesar triggjar dagar. Tá skeiðið endaði við hugnaligari samkomu seinnapartin mikudagin, góvu tey henni eina gávu sum eina áminning um skeiðið og ferðina í Føroyum.

Leggja felagslinju fyri blindastovnin

Sum ein frukt av skeiðnum, ið var frá mánadegnum til mikudagin, har tað vóru tey blindu og sjónveiku, ið tosaðu um teirra tørv og ynski, sita nú øll átta starvsfólkini á Føroya Blindastovni á skeiði saman við Karen Marie Petersen fyrri at fáa lagt eina felagslinju fyri arbeiðið á stovninum.

– Tað er jú umráðandi, at vit leggja okkara arbeiði á stovninum til rættis eftir tørvi og ynskjum hjá teimum blindu og sjónveiku, og tað er hetta, vit arbeidda við á skeiðnum, sigur Karin Kass, leiðari á

blindastovninum.

Skeiðið fyrri starvsfólkini byrjaði í gjár og heldur fram í dag.

Karin Kass sigur, at tað er umráðandi, at starvsfólkini arbeidda eins. Tað vil siga, at tey hava eina felagslinju fyrri, hvussu arbeiðið skal fara fram, so tey blindu og sjónveiku á stovninum kunnu kenna seg tryggari við tað, enn um arbeiðt var á ymsan hátt.

– Tey hava sjálvsagt ikki áhuga í at verða yvirhjálp, um eg kann siga tað so, og tí er tað av stórum týðningi, at vit læra at

lurta eftir, hvat tey hava at siga okkum, tí tað eru jú tey, ið skulu brúka stovnin og vera drívmeigin her, sigur hon.

– Eisini er tað av stórum týðningi, at vit eru før fyrri at geva tað røttu hjálpina, ið best svarar til endamálið.

Eisini skulu starvsfólkini á Føroya Blindastovni víðgera tað, ið varð tikið upp til viðgerðar á skeiðnum við teimum blindu og sjónveiku frá mánadegnum til mikudagin. Hesum fara tey so at arbeida við í

hj.

Marita Nyström og Karen Marie Petersen »hyggja« at einari mosaikk-mynd, ið blind og sjónveik hava gjørt á einum skeiði í fjør

Mynd: Kalmar Lindenskov